

ДИПЛОМАТИЧНИЙ СУПРОВІД УКРАЇНСЬКОГО БІЗНЕСУ НА ЄВРОПЕЙСЬКОМУ РИНКУ

Каррод Абдалсалам,

*студент магістратури кафедри міжнародних економічних відносин,
ВНЗ «Університет економіки та права «КРОК», м. Київ, Україна,
e-mail: abceekarud96@gmail.com*

Дипломатичний супровід національного бізнесу на зовнішньому ринку спрямований на досягнення цілей і завдань торговельної політики держави, забезпечення її національних зовнішньоекономічних інтересів, захисту вітчизняних виробників і експортерів від кризових впливів на світовому ринку, жорсткої іноземної конкуренції, різкого зростання імпорту та інших несприятливих умов, а також політико-дипломатичної підтримки експортно-орієнтованих підприємств та інших національних суб'єктів господарювання за кордоном.

В умовах глобальних суперечностей і кризових процесів, які періодично виникають у світовій системі господарювання, покликання дипломатії - послідовне відстоювання національних інтересів держави шляхом ведення економічних переговорів, підписання взаємовигідних торгово-економічних контрактів, врегулювання торговельних суперечок та вжиття заходів щодо їх попередження, формування сфер впливу держави за кордоном, забезпечення економічної безпеки держави [1].

Пріоритетами реалізації економічної політики України є підтримка розвитку малого і середнього бізнесу, сприяння залученню інвестицій та активне просування українського експорту на зовнішній ринок. Інструментом реалізації цієї політики є зовнішньополітичні представництва держави: посольства і консульства. При посольствах України функціонують економічні відділи, де разом з дипломатами працюють кваліфіковані економісти-міжнародники.

Економічні підрозділи посольств складаються з двох частин: безпосередньо економічні відділи і відділи сприяння інвестиціям. Ці підрозділи виконують три основні функції:

- 1) політична підтримка і сприяння українській економіці;
- 2) підтримка та сприяння експортному потенціалу країни лобіювання інтересів українських виробників і експортерів за кордоном;
- 3) просування економічних інтересів України на промислових виставках, міжнародних форумах і в міжнародних інститутах [2].

Економічний відділ посольства компетентно здійснює: оцінку актуальної макроекономічної ситуації приймаючої країни-партнера, аналіз динаміки та структури матеріального виробництва, інформування про рівень інфляції і цінової ситуації на ринку, моніторинг зовнішньоторговельного обороту; відстеження ситуації на ринку праці, моніторинг надходження іноземних інвестицій, оцінка ситуації в регіонах, на місцях, а також в містах і

промислових центрах, аналіз курсової політики і ситуації в банківсько-фінансовому секторі [3].

Інформаційно-консультативна робота відділу сприяння торгівлі орієнтована, перш за все, на виробників продукції, експортерів, імпортерів, інвесторів. Охоплює вона такі питання: інформування про правові умови ведення бізнесу на ринку приймаючої країни; податкова система; надання даних про умови діяльності в сфері зовнішньої торгівлі; технічні умови, санітарні, ветеринарні та інші вимоги; моніторинг та інформування про митні тарифи; надання інформації про товари, експорт або імпорт яких обмежується квотами або вимагає ліцензії; надання рекомендацій в питаннях вибору партнера для співпраці; вжиття заходів щодо дотримання вимог прозорості в справах регулювання оплати імпортерами товарів; здійснення превентивних дій, щоб уникнути розгляду справ в судах за українськими суб'єктам ЗЕД за кордоном; недопущення практики поборів і здирства хабарів в органах виконавчої влади та інших причетних установах в країнах перебування; надання інформації про ярмарки, виставки, конференції і бізнес семінари; інформування про підтримку з боку дипломатичного представництва. Головну увагу економічних підрозділів посольств на території європейських держав приділяється просуванню інтересів України на ринку Європейського Союзу [4].

У сучасних умовах формування глобальної системи господарювання, політико-дипломатична підтримка та супровід вітчизняного бізнесу, впершу чергу, характеризується розвитком і модернізацією структури світової економіки на всіх рівнях: глобальному, регіональному, національному. Цей вид політико-дипломатичної діяльності піднявся до рівня торгово-економічного управління національними інтересами за кордоном на всіх стадіях: входження національних суб'єктів ЗЕД у світову економіку, забезпечення гарантій економічної безпеки і конкурентоспроможності, організація всебічної підтримки національних виробників і експортерів на зовнішньому ринку [5]

Список використаних джерел:

1. Вергун В. А. Економічна дипломатія в системі чинників міжнародної конкурентоспроможності України. *Актуальні проблеми міжнародних відносин*. 2008. № 74. Ч. 1. С.150–154.
2. Мамалига О. О. Трансформація економічної дипломатії в міжнародних економічних відносинах. *Теоретичні та прикладні питання економіки*. - 2015. Вип. 1. С. 442-454. URL: http://tppe.econom.univ.kiev.ua/data/2015_30/zb30_44.pdf.
3. Нижник В. М. Економічна дипломатія та економічна безпека України: навч. посіб. Хмельницький національний ун-т. Хмельницький: ХНУ, 2007. 299 с.
4. Савойский А.Г. Роль экономической дипломатии и человеческого капитала в создании социально ориентированной экономики. *Россия: тенденции и перспективы развития*. 2015. №10. С. 416–419. URL: https://www.academia.edu/22676812/Россия_тенденции_и_перспективы_развития.
5. Фліссак К. А. Економічна дипломатія: Навч. посіб. Тернополь: Новий колір, 2013. 440 с.